REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva br.27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Ljiljani Mustapić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Žarko Kuran Zagreb, Ulica Jure Kaštelana 17 A,OIB:39290829494, zastupan po punomoćniku Vedran Milić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika OTP banka Hrvatska d.d., Domovinskog rata 61, Split, OIB:52508873833, zastupan po punomoćniku OD Anić&Anić u Splitu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2026 g., presudom objavljenom dana 28. listopada 2026.g.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja točka V koji glasi: ".Nalaže se tuženiku OTP banka d.d., OIB: 52508873833, Split, Domovinskog rata 61, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju ŽARKU KURANU, OIB: 39290829494, iz Zagreba, Jure Kaštelana 17A, na ime preplate s naslova jednostrane promjene kamatne stope iznos od 1.065,29 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 4,05 EUR od 12.3.2007. godine,
- na iznos od 4,04 EUR od 10.4.2007. godine,
- na iznos od 3,97 EUR od 10.5.2007. godine,
- na iznos od 3,98 EUR od 11.6.2007. godine,
- na iznos od 3,93 EUR od 10.7.2007. godine,
- na iznos od 3,98 EUR od 10.8.2007. godine,
- na iznos od 3,98 EUR od 10.9.2007. godine,
- na iznos od 3,92 EUR od 10.10.2007. godine,
- na iznos od 3,97 EUR od 12.11.2007. godine,
- na iznos od 3,95 EUR od 10.12.2007. godine,

do 31.12.2007. godine, po kamatnoj stopi od 15% godišnje, sukladno Uredbi o visini stope zatezne kamate („Narodne novine“, broj: 153/04), a od 1.1.2008. godine do 31.7.2015. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od1.8.2015. godine do 31.12.2022. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od

1.1.2023. godine do 29.12.2023. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30.12.2023. godine pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine;

- na iznos od 4,01 EUR od 10.1.2008. godine,
- na iznos od 4,06 EUR od 11.2.2008. godine,
- na iznos od 4,14 EUR od 10.3.2008. godine,
- na iznos od 4,07 EUR od 10.4.2008. godine,
- na iznos od 4,03 EUR od 12.5.2008. godine,
- na iznos od 4,02 EUR od 10.6.2008. godine,
- na iznos od 4,01 EUR od 10.7.2008. godine,
- na iznos od 3,98 EUR od 11.8.2008. godine,
- na iznos od 4,00 EUR od 10.9.2008. godine,
- na iznos od 9,00 EUR od 10.10.2008. godine,
- na iznos od 9,21 EUR od 10.11.2008. godine,
- na iznos od 9,14 EUR od 10.12.2008. godine,
- na iznos od 9,59 EUR od 12.1.2009. godine,
- na iznos od 9,76 EUR od 10.2.2009. godine,
- na iznos od 9,97 EUR od 10.3.2009. godine,
- na iznos od 9,60 EUR od 10.4.2009. godine,
- na iznos od 9,53 EUR od 11.5.2009. godine,
- na iznos od 9,50 EUR od 10.6.2009. godine,
- na iznos od 9,57 EUR od 10.7.2009. godine,
- na iznos od 9,42 EUR od 10.8.2009. godine,
- na iznos od 9,49 EUR od 10.9.2009. godine,
- na iznos od 9,44 EUR od 5.11.2009. godine,
- na iznos od 9,48 EUR od 4.12.2009. godine,
- na iznos od 9,60 EUR od 5.1.2010. godine,
- na iznos od 17,29 EUR od 5.2.2010. godine,
- na iznos od 17,22 EUR od 5.3.2010. godine,
- na iznos od 17,61 EUR od 6.4.2010. godine,
- na iznos od 17,57 EUR od 5.5.2010. godine,
- na iznos od 17,86 EUR od 4.6.2010. godine,
- na iznos od 18,65 EUR od 6.7.2010. godine,
- na iznos od 18,33 EUR od 4.8.2010. godine,
- na iznos od 18,96 EUR od 6.10.2010. godine,
- na iznos od 19,67 EUR od 17.2.2011. godine,
- na iznos od 19,63 EUR od 14.4.2011. godine,
- na iznos od 21,11 EUR od 15.6.2011. godine,
- na iznos od 21,59 EUR od 28.6.2011. godine,
- na iznos od 22,22 EUR od 14.7.2011. godine,
- na iznos od 22,13 EUR od 25.7.2011. godine,
- na iznos od 22,43 EUR od 26.7.2011. godine,
- na iznos od 23,60 EUR od 16.8.2011. godine,
- na iznos od 22,99 EUR od 24.8.2011. godine,

- na iznos od 21,60 EUR od 14.9.2011. godine,
- na iznos od 21,23 EUR od 26.9.2011. godine,
- na iznos od 21,23 EUR od 26.9.2011. godine,
- na iznos od 20,94 EUR od 14.10.2011. godine,
- na iznos od 20,94 EUR od 14.10.2011. godine,
- na iznos od 21,14 EUR od 15.12.2011. godine,
- na iznos od 21,66 EUR od 15.3.2012. godine,
- na iznos od 21,75 EUR od 15.5.2012. godine,
- na iznos od 21,84 EUR od 15.6.2012. godine,
- na iznos od 21,84 EUR od 21.6.2012. godine,
- na iznos od 21,70 EUR od 13.7.2012. godine,
- na iznos od 21,58 EUR od 14.8.2012. godine,
- na iznos od 21,24 EUR od 14.9.2012. godine,
- na iznos od 21,62 EUR od 15.10.2012. godine,
- na iznos od 21,62 EUR od 15.10.2012. godine,
- na iznos od 21,71 EUR od 15.11.2012. godine,
- na iznos od 21,45 EUR od 15.1.2013. godine,
- na iznos od 21,34 EUR od 15.3.2013. godine,
- na iznos od 21,15 EUR od 15.5.2013. godine,
- na iznos od 21,15 EUR od 15.5.2013. godine,
- na iznos od 21,07 EUR od 13.6.2013. godine,
- na iznos od 21,07 EUR od 13.6.2013. godine,
- na iznos od 21,11 EUR od 12.7.2013. godine,
- na iznos od 16,06 EUR od 15.7.2013. godine,

do 31.7.2015. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1.8.2015. godine do 31.12.2022. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od1.1.2023. godine do 29.12.2023. godine, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30.12.2023. godine pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

II. točka VI Nalaže se tuženiku OTP banka d.d. OIB:52508873833 Split, Domovinskog rata 61 u roku od 15 dana naknaditi tužitelju Žarku Kuranu OIB 3920829494, iz Zagreba, Jure Kaštelana 17 A, troškove parničnog postupka u iznosu od 2.957,26 Eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja 28. listopada 2026 g. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1 siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi tužitelj navodi dana 27. travnja 2006 godine, sklopio Ugovor o kreditu, broj 40806/06, s pravnim prednikom ovdje naznačenog tuženika. U konkretnom slučaju radi se o nenamjenskom kreditu, u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 28.150,00 CHF, s rokom otplate 84 mjeseca. Iz sadržaja naprijed navedenog Ugovora o kreditu jer razvidno da je Banka zadržala sebi pravo da jednostrano mijenja utanačene odredbe sklopljenog Ugovora o kreditu, bez ikakvog pristanka korisnika kredita, a da prije i u vrijeme zaključenja Ugovora Banka kao trgovac nije s tužiteljem pojedinačno pregovarala i Ugovorom o kreditu utvrdila egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku Banke o promjeni stope ugovorenih kamata, što je protivno jednom od temeljnih načela obveznih odnosa-načelu savjesnosti i poštenja. Podneskom od dana 15. listopada 2024 g tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev sukladno vještvu kao u izreci.

2.Tuženik u odgovor na tužbu se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporava pravnu osnovu i visinu, poriče navode tužbe ukoliko su isti u protivnosti s onim što će dalje biti navedeno u odgovoru na tužbu, ističe prigovor zastare te predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan uz osudu tužitelja na snašanje troškova postupka. Tuženik ističe da tužitelj nema pravnog interesa za podnošenje ove tužbe, jer je obveznopravni odnos između stranaka prestao ispunjenjem, budući je krediti u cijelosti otplaćen 15.07.2013. Bez obzira na prethodno tužitelju svakako nedostaje pravni interes za utvrđenje ništetnosti odredbi čl. 4. i 9. Ugovora o kreditu (način promjene kamatne stope) u dijelu kako je to označeno toč. II. tužbenog zahtjeva s obzirom na to da je nastupila zastara na eventualni povrat po ovoj osnovi, a sve iz razloga detaljno obrazloženih u točki VII. odgovora na tužbu.

3.Što se merituma spora tiče, tuženik ističe kako je ugovorena valutna klauzula u švicarskim francima pravno valjana ugovorna odredba, kako s aspekta općih odredbi o nevaljanosti pravnih poslova iz ZOO-a, tako i s aspekta odredbi ZZP-a. U vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, tužitelj je s tuženikom pregovarao o spornoj ugovornoj odredbi, a tuženik nije zatajio tužitelju niti jednu informaciju koju je imao, ili za koju je znao, a koja je eventualno mogla utjecati na odluku tužitelja o sklapanju ugovora o kreditu upravo s valutnom klauzulom u CHF, kao što ga je potpuno informirao i o rizicima ugovaranja ove valutne klauzule. U vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu 2006., tuženik je u ponudi kredita, kakav je i ovaj odobren tužitelju, imao i kredite koji se odobravaju uz valutnu klauzulu u eurima, američkim dolarima i švicarskim francima, kao i kredite bez valutne klauzule, dakle kredite u HRK, ali je tužitelj želio sklopiti ugovor o kreditu, upravo s valutnom klauzulom u CHF, koja ugovorna odredba je jasna, lako uočljiva i razumljiva.

4.Tužitelj je potpisom ugovora o kreditu potvrdio da je upoznat sa svim uvjetima pod kojima je ovaj ugovor sklopljen, pa je stoga tužitelj samostalno i dobrovoljno kao valutu obveze izabrao švicarski franak, a tuženik ga je prilikom pregovaranja i sklapanja ugovora o kreditu upoznao sa svim rizicima ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima. Prema tome tužitelj je taj koji je svjesno i dobrovoljno izabrao valutu ugovora, pa je dosljedno ponudi kredita kod tuženika, izabrana valutna klauzula po tužitelju rezultat pojedinačnog pregovaranja, sa svim ugovornim odredbama tužitelj je bio upoznat i sa istima se suglasio, pa je stoga

između ugovornih stranaka postignuta puna suglasnost glede svih sastojaka ugovora o kreditu, pa tako i valutne klauzule, koja nije u suprotnosti s kogentnim odredbama ZOO-a, a ova ugovorna odredba je potpuno jasna, lako uočljiva i razumljiva. Tuženik ističe da su ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli jasne, lako uočljive i razumljive, slijedom čega osporavana odredba uopće ne može biti predmetom ocjene poštenosti. Navedene odredbe jasno su koncipirane Ugovorom te unesene u Ugovor na lako uočljivim mjestima, bez ikakvih dodatnih uvjeta predviđenih posebnim odredbama napisanim manjim slovima ili umetnutim u fusnotu Ugovora.

5.Što se tiče razumljivosti valutne klauzule, tuženik ukazuje da je tužitelj prethodno sklapanju Ugovora, kao savjesna ugovorna strana, sam bio dužan informirati se o valutnoj klauzuli i eventualnim posljedicama koje ona može imati po njegova prava i obaveze iz Ugovora, a potpisom i solemnizacijom ugovora potvrdio je upoznatost sa značenjem valutne klauzule. Neosnovano je da tužitelj sada, kada je prošlo preko deset godina od sklapanja Ugovora, tvrdi da mu odredbe Ugovora ipak nisu bile jasne i da nije bio svjestan rizika promjene tečaja CHF u odnosu na HRK. Isto tako, prethodno sklapanju Ugovora tužitelj je od strane raspoloživih službenika tuženika u svakom momentu mogao zatražiti sve dodatne informacije i pojašnjenja vezana za valutnu klauzulu i njen učinak na odnos ugovornih strana.Slijedom navedenog, budući da je u konkretnom slučaju sporna odredba Ugovora o kreditu za tužitelja jasna, lako uočljiva i razumljiva, sukladno odredbama članka 84. ZZP-a ocjena poštenosti ove odredbe prema kriterijima iz članka 81. ZZP-a nije dopuštena.Nadalje, tuženik ističe da ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Čak i pod pretpostavkom da sud utvrdi kako jedan od uvjeta iz članka 84. ZZP-a nije ispunjen u konkretnom slučaju, te je osporavana odredba podložna ocjeni poštenosti iz članka 81. ZZP-a, tužitelj nije dokazao da je u konkretnom ugovornom odnosu tuženik postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja, odnosno da je nastala značajna neravnoteža u pravima i obvezama na štetu tužitelja.

6.U pogledu ocjene je li tuženik u ugovornom odnosu s tužiteljem postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja, tuženik upućuje na stajalište koje je VSRH zauzeto u njegovom rješenju broj Revt-575/16 od 3.10.2017. (dalje: „Rješenje VSRH“) i uputu ovog suda za procjenu može li se postupanje tuženika u pojedinom ugovornom odnosu smatrati nepoštenim. Prema stavu revizijskog suda, od presudnog značaja za ocjenu poštenosti postupanja tuženika u ugovornom odnosu s potrošačem, jest utvrđenje činjenice je li tuženik „…kao financijske ustanove znale, odnosno po redovitom tijeku stvari mogle odnosno morale znati kakav će u budućem, ugovorenom razdoblju trajanja tih kredita biti smjer kretanja tečaja švicarskog franka i ostalih valuta uz koje su ugovoreni kreditu i uz primjenu valutne klauzule?“Na taj način, Vrhovni sud je nižim sudovima dao jasnu smjernicu što bi trebala biti polazna osnova u utvrđenju je li tuženik, kao i ostale banke, postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja. Iako je teret dokaza ove činjenice na tužitelju, tuženik u ovom dijelu, ukazuje na okolnosti iz kojih proizlazi da tuženik, unatoč svojoj stručnosti i pažnji nije znao niti je mogao znati za buduća kretanja tečaja CHF. Naime, od 1999. do 2010. godine, tečaj CHF-a u odnosu na EUR je i rastao i padao (od 2003. godine - 2008. godine tečaj CHF-a u odnosu na EUR uglavnom pada (!)), i to bez značajnijih oscilacija, a značajnije promjene počele su tek u 2010. godini, dakle, znatno nakon razdoblja obuhvaćenog utvrđenjima u Parnici Potrošač. Daljnje kretanje tečaja CHF-a

nakon 2010. godine, i to aprecijaciju bez presedana, kao posljedicu svjetske ekonomske krize, nitko nije mogao predvidjeti, pa niti tuženik. Bilo kakvo predviđanje aprecijacije i informiranje potrošača o tome smatralo bi se krajnje špekulativnim postupanjem tuženika, ako ne i nezakonitim. Uz navedeno, bitno je napomenuti da u vrijeme sklapanja osporavanih ugovornih odredaba nije postojao niti jedan zakonski i podzakonski propis koji bi od tuženika zahtijevao određeni način postupanja pri sklapanju ugovora s valutnom klauzulom, odnosno da nisu postojali pravni okviri u kojima bi tuženik morao djelovati na području informiranja potrošača prije i u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu. Slijedom toga, očigledno je kako tuženik u ugovornom odnosu s tužiteljem zasnovanim ugovorom iz 2005.g. nije postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja, te time prouzročio neravnotežu na štetu potrošača, o kojoj se okolnosti tuženik detaljnije očituje u nastavku.

7.Da bi se određena ugovorna odredba mogla kvalificirati nepoštenom, takva odredba mora prouzročiti:- nominalnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača;- a koja neravnoteža mora biti značajna. Stoga, za ocjenu je li osporavana valutna klauzula prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača bitno je odnos konkretnih ugovornih strana promatrati s razine nominalnih pozicija (vezanost valutne klauzule za tečaj CHF s jednakim rizikom promjene tečaja na štetu/u korist bilo koje od dvije ugovorne strane), a ne naknadno povećanih obveza jedne strane (ovdje tužitelja – potrošača) uslijed nepredvidivih ili naglih promjena tečaja CHF.Činjenica da se tečaj CHF naknadno promijenio na štetu potrošača, ne može i ne smije biti relevantan za ocjenu nepoštenosti (a time i ništetnosti) primarno ugovorene valutne klauzule prema kojoj su kako tužitelj, tako i tuženik, imali jednake i ravnopravne startne (nominalne) pozicije. Nepobitna je činjenica da je tuženik, kao i sam tužitelj, bio izložen riziku valutne klauzule, odnosno svim posljedicama promjene tečaja CHF. Okolnost da je kretanje tečaja dovelo do promjene visine obveza na jednoj ugovornoj strani nikako ne može predstavljati razlog ništavosti takve odredbe, već okolnost koja hipotetski može dovesti do primjene drugih pravnih instituta, ako su za to ispunjene sve zakonske pretpostavke (npr. clausula rebus sic stantibus). Slijedom navedenog, pretpostavka neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja nije ispunjena u ovom slučaju.

8.Tuženik u odnosu na tužbeni zahtjev na isplatu ističe prigovor zastare, poglavito u dijelu u kome se isti temelji na navodno ništetnim odredbama o promjeni kamatne stope jednostranom odlukom tuženika. Naime, predmetni Ugovor o kreditu otplaćen je 15.07.2013., dok je ova tužba podnesena 07.04.2021., a glede vraćanja uzajamnih davanja na temelju ništetnih odredbi ugovora primjenjuju se pravila ZOO o stjecanju bez osnove, pa između ostaloga i zastarni rok za stjecanje bez osnove od 5 godina. Slijednom navedenoga, očito je kako je zastara nastupila za sve navodne preplate anuiteta po ovom osnovu. Nadalje, važno je istaknuti kako je prekid zastare koji je nastupio donošenjem presude u predmetu VTS posl. br. Pž-7129/19 od 13.06.2014 godine (slučaj Franak) irelevantan, zato što je zastarni rok od 5 godine (nakon prekida zastare) protekao s 13.06.2019. pa taj prekid ne može eventualnu tražbinu tužitelja po ovom osnovu „sačuvati“ od nastupa zastare zato što je tužbu podnio tek 07.04.2021., dakle nakon nastupa zastare (13.06.2019)

9.Na posljetku, za slučaj da se tužitelj glede zastare pozove na pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH broj Su-IV-47/2020-2, od 30.01.2020., a prema kojem

shvaćanju zastarni rok kod restitucijskih zahtjeva “počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora”, tuženik ukazuje na to kako se glede zastare ima smatrati da je ništetnost odredbi Ugovora o kreditu koje se odnose na promjenu kamatne stope jednostranom odlukom banke utvrđena odlukom VTS posl. br. Pž-7129/19 od 13.06.2014 godine, odnosno na to da ta odluka VTS-a predstavlja „drugi način ustanovljenja ništetnosti“ u kontekstu pravnog shvaćanja Vrhovnog suda RH broj Su-IV-47/2020-2, od 30.01.2020.Slijedom navedenoga, valja kao neosnovan odbiti i tužbeni zahtjev na isplatu u dijelu u kome je on utemeljen na navodnoj ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu o promjeni kamatne stope jednostranom odlukom tuženika odnosno preplati anuiteta po tom osnovu.

10.Presudom posl. br. P-1319/2021 usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja, povodom žalbe tuženika Županijski sud u Velikoj Gorici rješenjem posl br Gž431/2025- 3 ukinuo je navedenu presudu pod toč V i VI.

11.Tijekom postupka sud je u dokazne proveo dokaz, saslušanjem tužitelja, vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstvo i financije Ines Lozić pregledao cjelokupnu pisanu dokumentaciju koja prileži spisu.

12.Tužbeni zahtjev nije osnovan.

13.Predmet spora je potraživanje tužitelja po osnovi promjenjive kamatne stope, tuženik ustraje u prigovoru zastare glede pretplate po osnovu ništetne ugovorne odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi .

14.Nakon donošenja ukidnog rješenja Županijskog suda u Velikoj Gorici, posl. broj: Gž-431/25 od 11.12.2025. ostalo je raspraviti potraživanje tužitelja po osnovi promjenjive kamatne stope ,tuženik ustraje u istaknutom prigovoru zastare

15.Među strankama nije sporno

- da je tužba podnesena dana 07.04.2021. radi isplate preplaćenog iznosa zbog promjenjive kamatne stope;- da zastarni rok za vraćanje stečenog bez osnove iznosi 5 godina (opći zastarni rok iz odredbe čl. 225. ZOO-a);

- da je pokretanjem parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu radi zaštite kolektivnih interesa potrošača pod posl. brojem: P-1401/12 od 04.04.2012. prekinuta zastara u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a, te da je pravomoćnošću presude Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj: Pž-7129/13 donesene u povodu te tužbe (13.06.2014.) zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka.

16.Dana 13.06.2019. protekao je petogodišnji zastarni rok, odnosno nastupila je zastara restitucijskog zahtjeva tužitelja po osnovu ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi iz Ugovora o kreditu.

17.Vrhovni sud RH je objedinjenim pravnim shvaćanjem, broj: Su-IV-33/22 od 31.01.2022., zauzeo konačan stav o pitanju početka tijeka zastare u slučaju individualnih restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovornih

odredbi u tzv. „CHF predmetima“, prema kojem zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti odluke donesene u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog utvrđenja ništetnosti pojedine ugovorne odredbe u svakom pojedinom slučaju, a u povodu individualnih parnica potrošača, navodeći da:„Ako je ništetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok, sukladno tekstu oba pravna shvaćanja, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite.“Ovo je potvrdio i Županijski sud u Velikoj Gorici u ukidnom rješenju, posl. broj: Gž-431/25 od 11.12.2025. navodeći pod točkama 7.1. i 7.2. obrazloženja da: „…pokretanjem postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva s osnove ništavosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe 13. lipnja 2014., a s osnove ništavosti odredbe o valutnoj klauzuli 14. lipnja 2018., ali pokretanjem toga postupka nije došlo do prekida zastare za već zastarjele iznose.“

18.Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev radi isplate koji tužitelj potražuje po osnovi ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi (1.065,29 EUR) neosnovan jer je to potraživanje u cijelosti zastarjelo stoga je osnovan prigovor zastare tuženika i odlučeno kao u izreci.Odluka o trošku temelji se na odredbi čl.154 st.3 Zakona o parničnom postupku. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe i zastupanja na tri ročišta po 100 bodova , pristupa na četiri ročišta i pet podnesaka po 50 bodova uvećano za vrijednost boda i PDV , troškove vještačenja ukupno 2.957,26 Eura.

U Splitu, 28. listopad 2026.g.

S U D A C

LJILJANA MUSTAPIĆ

PRAVNA POUKA: PRAVNA POUKA: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu na Županijski sud putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste, u tri primjerka.Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
- punomoćniku. tužitelja,
- punomoćniku tuženika,
- u spis,

Broj zapisa: **9-3088f-465a0**

Kontrolni broj: **0de40-14750-481cf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

LJILJANA MUSTAPIĆ

Elektronički potpisano: 28.10.2026T10:00:52 (UTC:2026-10-28T09:00:52Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 2dd79fa0-bc8f-44ea-bbe0-f77fe8855528

Općinski sud u Splitu